

1. Korinæanima Poslanica

¹ Od Pavla, voljom Božijom pozvanoga apostola Isusa Hrista, i od Sostena brata,

² Crkvi Božijoj koja je u Korintu, osveæenima u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji prizivlju ime Gospoda našega Isusa Hrista na svakome mjestu i njihovome i našem:

³ Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista.

⁴ Zahvaljujem svagda Bogu svojemu za vas što vam je dana blagodat Božija u Hristu Isusu,

⁵ Te se u svemu obogatiste kroza nj, u svakoj rijeèi i svakom razumu,

⁶ Kao što se svjedoèanstvo Hristovo utvrdi meðu vama;

⁷ Tako da nemate nedostatka ni u jednome daru, vi koji èekate otkrivenja Gospoda našega Isusa Hrista,

⁸ Koji æe vas i utvrditi do samoga kraja da budete pravi na dan Gospoda našega Isusa Hrista.

⁹ Vjeran je Bog koji vas pozva u zajednicu sina svojega Isusa Hrista Gospoda našega.

¹⁰ Molim vas pak, braæo, imenom Gospoda našega Isusa Hrista da svi jedno govorite, i da ne budu meðu vama raspre, nego da budete utvrðeni u jednom razumu i u jednoj misli.

¹¹ Jer sam èuo za vas, braæo moja, od Hlojinijeh domašnjijeh da su svaðe meðu vama,

¹² A to kaŕem da jedan od vas govori: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; a treæi: ja sam Kifin; a èetvrti: ja sam Hristov.

¹³ Eda li se Hristos razdijeli? Eda li se Pavle razape za vas? ili se u ime Pavlovo krstiste?

¹⁴ Hvala Bogu ŕto ja nijednoga od vas ne krstih osim Krispa i Gaja;

¹⁵ Da ne reèe ko da u svoje ime krstih.

¹⁶ A krstih i Stefanin dom: dalje ne znam jesam li koga drugog krstio.

¹⁷ Jer Hristos ne posla mene da krstim, nego da propovijedam jevanðelje, ne premudrijem rijeèima, da ne izgubi silu krst Hristov.

¹⁸ Jer je rijeè krstova ludost onima koji ginu; a nama je koji se spasavamo sila Boŕija.

¹⁹ Jer je pisano: pogubiaæu premudrost premudrijeh, i razum razumnijeh odbaciaæu.

²⁰ Gdje je premudri? Gdje je knjiŕevnik? Gdje je prepiraè ovoga vijeka? Ne pretvori li Bog mudrost ovoga svijeta u ludost?

²¹ Jer buduæi da u premudrosti Boŕijoj ne pozna svijet premudroŕæu Boga, bila je Boŕija volja da ludoŕæu pouèenja spase one koji vjeruju.

²² Jer i Jevreji znake iŕtu, i Grci premudrosti traŕe.

²³ A mi propovijedamo Hrista razapeta, Jevrejima dakle sablazan a Grcima bezumlje;

²⁴ Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista, Boŕiju silu i Boŕiju premudrost.

²⁵ Jer je ludost Boŕija mudrija od ljudi, i slabost je Boŕija jaèa od ljudi.

26 Jer pogledajte znanje svoje, braæo, da nema ni mnogo premudrijih po tijelu, ni mnogo silnijeh ni mnogo plemenitijeh;

27 Nego što je ludo pred svijetom ono izabra Bog da posrami premudre; i što je slabo pred svijetom ono izabra Bog da posrami jako;

28 I što je neplemenito pred svijetom i uništeno izabra Bog, i što nije, da uništi ono što jest,

29 Da se ne pohvali nijedno tijelo pred Bogom.

30 Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osveæenje i izbavljenje.

31 Da kao što se piše) ko se hvali, Gospodom da se hvali.

2

1 I ja došavši k vama, braæo, ne dođoh s visokom rijeèi ili premudrosti da vam javljam svjedoèanstvo Božije.

2 Jer nijesam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta.

3 I ja bijah među vama u slabosti, i u strahu i u velikom drktanju.

4 I rijeè moja, i pouèenje moje ne bijaše u nadgovorljivijem rijeèima ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile.

5 Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj.

6 Ali premudrost govorimo koja je u savršenima, a ne premudrost vijeka ovoga ni knezova vijeka ovoga koji prolaze.

⁷ Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju odredi Bog prije svijeta za slavu našu;

⁸ Koje nijedan od knezova vijeka ovoga ne pozna; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli.

⁹ Nego kao što je pisano: što oko ne vidje, i uho ne èu, i u srce èovjeku ne dođe, ono ugotovi Bog onima, koji ga ljube.

¹⁰ A nama je Bog otkrio Duhom svojijem; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije.

¹¹ Jer ko od ljudi zna šta je u èovjeku osim duha èovjeèijega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega.

¹² A mi ne primismo duha ovoga svijeta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo što nam je darovano od Boga;

¹³ Koje i govorimo ne rijeèima što je nauèila èovjeèija premudrost, nego što uèi Duh sveti; i duhovne stvari duhovno radimo.

¹⁴ A tjelesni èovjek ne razumije što je od Duha Božijega; jer mu se èini ludost i ne može da razumije, jer treba duhovno da se razgleda.

¹⁵ Duhovni pak sve razgleda, a njega sama niko ne razgleda.

¹⁶ Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouèi? A mi um Hristov imamo.

3

¹ I ja, braæo, ne mogoh s vama govoriti kao s duhovnima nego kao s tjelesnima, kao s malom djecom u Hristu.

² Mlijekom vas napojih a ne jelom, jer još ne mogaste, i ni sad još ne možete,

³ Jer ste još tjelesni. Jer gdje su među vama zavisti i svađe i nesloge, nijeste li tjelesni, i ne živite li po èovjeku?

⁴ Jer kad govori ko: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; nijeste li tjelesni?

⁵ Ko je dakle Pavle a ko li Apolo do samo sluge kroz koje vjerovaste, kao što i svakome Gospod dade?

⁶ Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.

⁷ Tako niti je onaj što koji sadi, ni onaj koji zaljeva, nego Bog koji daje te raste.

⁸ A onaj koji sadi i koji zaljeva jednaki su; i svaki æe primiti svoju platu po svojem trudu.

⁹ Jer mi smo Bogu pomagaèi, a vi ste Božija njiva, Božija građevina.

¹⁰ Po blagodati Božijoj koja mi je dana ja kao premudri neimar postavih temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida.

¹¹ Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.

¹² Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje, drva, sijeno, slamu,

¹³ Svakoga æe djelo iziæi na vidjelo; jer æe dan pokazati, jer æe se ognjem otkriti, i svako djelo pokazaæe oganj kao što jest.

¹⁴ I ako ostane èije djelo što je nazidao, primiaæe platu.

¹⁵ A èije djelo izgori, otiæi æe u štetu: a sam æe se spasti tako kao kroz oganj.

¹⁶ Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božij živi u vama?

¹⁷ Ako pokvari ko crkvu Božiju, pokvariæe njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi.

¹⁸ Niko neka se ne vara: ako ko meðu vama misli da je mudar na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar.

¹⁹ Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom, jer je pisano: hvata premudre u njihovu lukavstvu.

²⁰ I opet: Gospod zna pomisli mudrijeh da su ništa.

²¹ Zato niko da se ne hvali èovjekom, jer je sve vaše.

²² Bio Pavle, ili Apolo, ili Kifa, ili svijet, ili život ili smrt, ili sadašnje, ili buduæe: sve je vaše;

²³ A vi ste Hristovi a Hristos Božij.

4

¹ Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božijeh.

² A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran naðe.

³ A ja malo marim što me sudite vi ili èovjeèij dan; a ni sam sebe ne sudim.

⁴ Jer ne znam ništa na sebi; no za to nijesam opravdan, ali onaj koji mene sudi Gospod je.

⁵ Zato ne sudite ništa prije vremena, dokle Gospod ne doðe, koji æe iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i objaviæe savjete srdaène, i tada æe pohvala biti svakome od Boga.

⁶ A ovo, braæo moja, prigovorih sebi i Apolu vas radi, da se od nas nauèite da ne mislite za sebe više nego što je napisano, i da se koga radi ne nadimate jedan na drugoga.

⁷ Jer ko tebe povišuje? Šta li imaš što nijesi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nijesi primio?

⁸ Eto ste siti, eto se obogatiste, bez nas carujete. O da biste carovali, da bismo i mi s vama carovali!

⁹ Jer mislim da Bog nas apostole najstražnje postavi, kao one koji su na smrt osuđeni; jer bismo gledanje i svijetu i anđelima i ljudima.

¹⁰ Mi smo budale Hrista radi, a vi ste mudri u Hristu; mi slabi, a vi jaki; vi slavni, a mi sramotni.

¹¹ Do ovoga èasa i gladujemo, i trpimo žeđu, i golotinju, i muke, i potucamo se,

¹² I trudimo se radeæi svojijem rukama. Kad nas psuju, blagosiljamo; kad nas gone, trpimo;

¹³ Kad hule na nas, molimo; postasmo kao smetlište svijeta, po kojemu svi gaze dosad.

¹⁴ Ne pišem ja ovo da posramim vas, nego vas uèim kao svoju ljubaznu djecu.

¹⁵ Jer ako imate i trista uèitelja u Hristu, ali nemate mnogo otaca. Jer vas ja u Hristu Isusu rodih jevanđeljem.

¹⁶ Nego vas molim, ugledajte se na mene kao i ja na Hrista.

¹⁷ Zato poslah k vama Timotija, koji mi je sin ljubazni i vjerni u Gospodu; on æe vam opomenuti putove moje koji su u Hristu Isusu, kao što svuda i u svakoj crkvi uèim.

¹⁸ Neki se naduše kao da ja neæu doæi k vama.

¹⁹ Ali æu vam doæi skoro, ako Bog da, i neæu gledati na rijeèi onijeh što su se naduli, nego na silu.

²⁰ Jer carstvo Božije nije u rijeèi nego u sili.

21 Šta hoæete? da doðem k vama s prutom ili s ljubavi i duhom krotosti?

5

1 Vrlo se glasi da je kurvarstvo meðu vama, i takovo kurvarstvo kakovo se ni meðu neznaošcima ne èuje, da nekakav ima ženu oèinu.

2 I vi se još nadimate, mjesto da plaèete, da se izvadi između vas onaj koji je uèinio to djelo.

3 Jer ja, koji ako nijesam kod vas tijelom ali duhom tu živim, veæ otsudih kao da sam tamo, da se onaj koji je to tako uèinio,

4 U ime Gospoda našega Isusa Hrista kad se saberete vi i moj duh, sa silom Gospoda našega Isusa Hrista,

5 Da se on preda sotonu na muèenje tijela, da bi se duh spasao u dan Gospoda našega Isusa Hrista.

6 Nije dobra hvala vaša. Ne znate li da malo kvasca sve tijesto ukiseli?

7 Oèistite dakle stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste prijesni; jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos.

8 Zato da praznujemo ne u starome kvascu, ni u kvascu pakosti i lukavstva, nego u prijesnome hljebu èistote i istine.

9 Pisah vam u poslanici da se ne miješate s kurvarima;

10 I to ja ne rekoh za kurvare ovoga svijeta, ili tvrđice, ili hajduke, ili idolopoklonike; jer biste morali iziæi iz svijeta.

11 A sad vam pisah da se ne miješate ako koji koji se brat zove, postane kurvar, ili tvrđica,

ili idolopoklonik, ili kavgadžija, ili pijanica, ili hajduk; s takovima da i ne jedete.

¹² Jer šta je meni stalo da sudim i one koji su napolju? Ne sudite li vi one koji su unutra?

¹³ A one koji su napolju sudiæe Bog. Izvadite zloga između sebe.

6

¹ Smije li koji od vas, kad ima tužbu na drugoga, iæi na sud nepravednima, a ne svetima?

² Ne znate li da æe sveti suditi svijetu? Kad æete dakle vi svijetu suditi nijeste li vrijedni suditi manjim stvarima?

³ Ne znate li da æemo anđelima suditi, akamoli stvarima ovoga svijeta?

⁴ A vi kad imate tužbe za stvari ovoga svijeta, uzmete za sudije one koje u crkvi ne broji niko ni u što!

⁵ Na sramotu vašu govorim: zar nema među vama nijednoga mudra koji može rasuditi među braæom svojom?

⁶ Nego se brat s bratom sudi, i to pred nevjernima!

⁷ I to je veæ vrlo sramno za vas da imate tužbe među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu?

⁸ Nego vi sami èinite nepravdu i štetu, pa još braæi!

⁹ Ili ne znate da nepravednici neæe naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljuboèinci, ni adžuvani, ni muželožnici,

¹⁰ Ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije, ni hajduci, carstva Božijega neæe naslijediti.

¹¹ I ovakovi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našega Āsusa Hrista i Duhom Boga našega.

¹² Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali neæu da što oblada mnome.

¹³ Jela su za trbuh, i trbuh je za jela; ali æe Bog i ova i onoga pokvariti. A tijelo nije za kurvarstvo, nego za Gospoda, i Gospod za tijelo.

¹⁴ A Bog i Gospoda podiže, i nas æe podiæi silom svojom.

¹⁵ Ne znate li da su tjelesa vaša udi Hristovi? Hoæu li dakle uzeti ude Hristove i od njih naèiniti ude kurvine? Bože saèuvaj!

¹⁶ Ili ne znate da ko se s kurvom sveže jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, biæe dvoje jedno tijelo.

¹⁷ A ko se Gospoda drži jedan je duh s Gospodom.

¹⁸ Bježite od kurvarstva; jer svaki grijeh koji èovjek èini osim tijela je; a koji se kurva on griješi svome tijelu.

¹⁹ Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i nijeste svoji?

²⁰ Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tjelesima svojijem i u dušama svojijem, što je Božije.

7

¹ A za ono što mi pisaste: dobro je èovjeku da

se ne dohvata do žene:

² Ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svojega muža;

³ Muž da èini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu.

⁴ Žena nije gospodar od svojega tijela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svojega tijela, nego žena.

⁵ Ne zabranjujte se jedno od drugoga, veæ ako u dogovoru za vrijeme, da se postite i molite Bogu; i opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša vašijem neuzdržanjem.

⁶ Ali ovo govorim po svjetu a ne po zapovijesti;

⁷ Jer hoæu da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako a onaj onako.

⁸ A neoženjenijem i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja što sam.

⁹ Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se negoli upaljivati se.

¹⁰ A oženjenijem zapovijedam, ne ja nego Gospod, da se žena od muža ne razdvaja

¹¹ Ako li se pak i razdvoji, da se više ne udaje, ili da se pomiri sa svojijem mužem i muž da ne pušæa žene.

¹² A ostalima govorim ja a ne Gospod: ako koji brat ima ženu nekrštenu i ona se privoli življjeti s njim, da je ne ostavlja.

¹³ I žena ako ima muža nekrštena i on se privoli življjeti s njom, da ga ne ostavlja.

¹⁴ Jer se posveti muž nekršten ženom krštenom, i posveti se žena nekrštena od muža krštenoga; jer inaèe djeca vaša bila bi neèista,

a sad su sveta.

¹⁵ Ako li se nekršteni razdvaja, neka se razdvoji; jer se brat ili sestra u takovom događaju ne zarobi; jer nas na mir dozva Gospod Bog.

¹⁶ Jer šta znaš, ženo, da ako muža spaseš? ili šta znaš, mužu, da ako ženu spaseš?

¹⁷ Samo kao što je Bog razdijelio svakome, i kao što je svakoga pozvao Gospod onako neka živi. I tako zapovijedam po svijem crkvama.

¹⁸ Je li ko pozvat obrezan, neka se ne gradi neobrezan; ako li je ko pozvat neobrezan, neka se ne obrezuje.

¹⁹ Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa; nego držanje zapovijesti Božijeh.

²⁰ Svaki neka ostane u onome zvanju u kome je pozvan.

²¹ Jesi li pozvan rob, ne brini se; nego ako i možeš svoj biti, još radije budi.

²² Jer koji je pozvan u Gospodu rob, slobodnjak je Gospodnji, tako i koji je pozvan slobodnjak, rob je Hristov.

²³ Kupljeni ste skupo, ne budite robovi ljudima.

²⁴ Svaki, braæo, u èemu je ko pozvan u onome neka ostane pred Gospodom.

²⁵ A za djevojke nemam zapovijesti Gospodnje, nego dajem svjet, kao koji sam pomilovan od Gospoda, da budem vjeran.

²⁶ Mislim dakle ovo da æe biti dobro za sadašnju nevolju da je èovjeku dobro tako biti.

²⁷ Jesi li se privezao za ženu, ne traži da se razdriješi; jesi li se odriješio od žene, ne traži žene.

²⁸ A ako li se i oženiš, nijesi sagriješio; i

djevojka ako se uda, nije sagriješila: ali æe imati takovi nevolje tjelesne; a ja vas žalim.

²⁹ A ovo govorim, braæo, jer je ostalo vrijeme prekraæeno, da æe i oni koji imaju žene biti kao oni koji nemaju;

³⁰ I koji plaèu kao koji ne plaèu; i koji se raduju kao koji se ne raduju; i koji kupuju kao koji nemaju;

³¹ I koji ovaj svijet upotrebljavaju kao da ga ne upotrebljavaju: jer prolazi oblièje ovoga svijeta.

³² A ja hoæu da ste vi bezbrižni. Ko je neoženjen brine se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu;

³³ A koji je oženjen brine se za svjetsko, kako æe ugoditi ženi. Drugo je žena, a drugo je djevojka.

³⁴ Koja je neudata brine se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu, da bude sveta i tijelom i duhom; a koja je udata brine se za svjetsko, kako æe ugoditi mužu.

³⁵ A ovo govorim na korist vama samijem, ne da vam nametnem zamku na vrat, nego za lijepu i pristojnu službu Gospodu bez smetnje.

³⁶ Ako li pak ko misli da je sramota za njegovu djevojku kad ostane usidjelica, i ne može drukèije biti, neka èini šta hoæe, ne griješi ako se uda.

³⁷ A koji stoji tvrdo u srcu, i nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je rasudio u srcu svojemu da zadrži djevojku, dobro èini.

³⁸ Tako i onaj koji udaje svoju djevojku dobro èini; ali koji ne udaje bolje èini.

³⁹ Žena je privezana zakonom dokle joj god živi muž; a ako joj umre muž, slobodna je za koga hoæe da se uda, samo u Gospodu.

⁴⁰ Ali je blaženija ako ostane tako po mojemu svjetu; jer mislim da i ja imam Duha Božijega.

8

¹ A za meso što je klato idolima znamo, jer svi razum imamo. Razum dakle nadima, a ljubav popravlja.

² Ako li ko misli da što zna, ne zna još ništa kao što treba znati.

³ A ako ko ljubi Boga, Bog ga je nauèio.

⁴ A za jelo idolskijeh žrtava, znamo da idol nije ništa na svijetu, i da nema drugoga Boga osim jedinoga.

⁵ Jer ako i ima koji se bogovi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo gospoda:

⁶ Ali mi imamo samo jednoga Boga oca, od kojega je sve, i mi u njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza nj.

⁷ Ali nema svatko razuma; jer neki koji još i sad misle da su idoli nešto, kao idolske žrtve jedu, i savjest njihova, slaba buduæi, pogani se.

⁸ Ali jelo nas ne postavlja pred Bogom: jer niti æemo biti veæi ako jedemo, ni manji ako ne jedemo.

⁹ Ali se èuvajte da kako ova sloboda vaša ne postane spoticanje slabima.

¹⁰ Jer ako tebe, koji imaš razum, vidi ko u idolskoj crkvi gdje sjediš za trpezom, neæe li

njegova savjest, slaba buduæi, osloboditi se da jede idolske žrtve?

¹¹ I s tvoga razuma poginuæe slabi brat, za kojega Hristos umrije.

¹² Tako kad se griješite o braæu, i bijete njihovu slabu savjest, o Hrista se griješite.

¹³ Zato ako jelo sablažnjava brata mojega, neæu jesti mesa dovijeka, da ne sablaznim brata svojega.

9

¹ Nijesam li ja apostol? Nijesam li sam svoj? Ne vidjeh li ja Isusa Hrista, Gospoda našega? Nijeste li vi djelo moje u Gospodu?

² Ako drugima i nijesam apostol, ali vama jesam, jer ste vi peèat mojega apostolstva u Gospodu.

³ Moj odgovor onima koji me uspitaju ovo je:

⁴ Eda li nemamo vlasti jesti i piti?

⁵ Eda li nemamo vlasti sestru ženu voditi, kao i ostali apostoli, i braæa Gospodnja, i Kifa?

⁶ Ili jedan ja i Varnava nemamo vlasti ovo èiniti?

⁷ Ko vojuje kad o svome trošku? Ili ko sadi vinograd i od rodova njegovijeh da ne jede? Ili ko pase stado i od mlijeka stada da ne jede?

⁸ Eda li ovo govorim po èovjeku? Ne govori li ovo i zakon?

⁹ Jer je u Mojsijevu zakonu napisano: da ne zavežeš usta volu koji vrše. Eda li se Bog brine za volove?

¹⁰ Ili govori jamaeno za nas? Jer se za nas napisala: koji ore treba u nadanju da ore; i koji vrše u nadanju da æe dobiti od onoga što vrše.

¹¹ Kada mi vama duhovna sijasmo, je li to što veliko ako mi vama tjelesna požnjemo?

¹² Kad se drugi miješaju u vašu vlast, akamoli da ne bi mi? Ali ne uèinismo po vlasti ovoj nego sve trpimo da ne uèinimo kake smetnje jevanđelju Hristovu.

¹³ Ne znate li da oni koji èine svetu službu od svetinje se hrane? i koji oltaru služe s oltarom dijele?

¹⁴ Tako i Gospod zapovjedi da oni koji jevanđelje propovijedaju od jevanđelja žive.

¹⁵ A ja to nijedno ne uèinim. I ne pišem ovo da tako bude za mene; jer bih voljeo umrijeti nego da ko slavu moju uništi.

¹⁶ Jer ako propovijedam jevanđelje, nema mi hvale: jer mi je za nevolju; i teško meni ako jevanđelja ne propovijedam.

¹⁷ Ako dakle ovo èinim od svoje volje, platu imam; a ako li èinim za nevolju, služba mi je predana.

¹⁸ Kakva mi je dakle plata? Da propovijedajuæi jevanđelje uèinim bez plate jevanđelje Hristovo, da ne èinim po svojoj vlasti u propovijedanju jevanđelja.

¹⁹ Jer premda sam slobodan od svijuu, svima sebe uèinim robom, da ih više pridobijem.

²⁰ Jevrejima sam bio kao Jevrejin da Jevreje pridobijem; onima koji su pod zakonom bio sam kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod

zakonom;

²¹ Onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona, premda nijesam Bogu bez zakona nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem one koji su bez zakona.

²² Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga.

²³ A ovo èinim za jevanđelje, da bih imao dijel u njemu.

²⁴ Ne znate li da oni što trèe na trku, svi trèe, a jedan dobije dar? Tako trèite da dobijete.

²⁵ Svaki pak koji se bori od svega se uzdržava: oni dakle da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.

²⁶ Ja dakle tako trèim, ne kao na nepouzđano; tako se borim, ne kao onaj koji bje vjetar;

²⁷ Nego morim tijelo svoje i trudim da kako sam drugima propovijedajuæi izbaèen ne budem.

10

¹ Ali neæu vam zatajiti, braæo, da ocevi naði svi pod oblakom biše, i svi kroz more prođoše;

² I svi se u Mojsija krstiše u oblaku i moru;

³ I svi jedno jelo duhovno jedoše;

⁴ I svi jedno piæe duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja iðaše za njima: a stijena bješe Hristos.

⁵ Ali mnogi od njih ne bijahu po Božijoj volji, jer biše pobijeni u pustinji.

⁶ A ovo biše ugledi nama, da mi ne želimo zala, kao i oni što želješe.

⁷ Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što stoji napisano: sjedoše ljudi da jedu i da piju, i ustaše da igraju.

⁸ Niti da se kurvamo, kao neki od njih što se kurvaše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri hiljade.

⁹ Niti da kušamo Hrista, kao što neki od njih kušaše, i od zmija izgiboše.

¹⁰ Niti da vièemo na Boga, kao neki od njih što vikaše, i izgiboše od krvnika.

¹¹ Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje pošljedak svijeta dođe.

¹² Jer koji misli da stoji neka se èuva da ne padne.

¹³ Drugo iskušenje ne dođe na vas osim èovjeèijega; ali je vjeran Bog koji vas neæe pustiti da se iskušate veæma nego što možete, nego æe uèiniti s iskušanjem i kraj, da možete podnijeti.

¹⁴ Zato, ljubazna braæo moja, bjegajte od idolopoklonstva.

¹⁵ Kao mudrima govorim; sudite vi šta govorim.

¹⁶ Èaša blagoslova koju blagosiljamo nije li zajednica krvi Hristove? Hljev koji lomimo nije li zajednica tijela Hristova?

¹⁷ Jer smo jedan hljev, jedno tijelo mnogi; jer svi u jednome hljebu imamo zajednicu.

¹⁸ Gledajte Izrailja po tijelu: koji jedu žrtve nijesu li zajednièari oltara?

¹⁹ Šta dakle govorim? da je idol što? ili idolska

žrtva da je što?

²⁰ Nije; nego što žrtvuju neznabošci, da đavolima žrtvuju, a ne Bogu; a ja neæu da ste vi zajednièari s đavolima.

²¹ Ne možete piti èaše Gospodnje i èaše đavolske; ne možete imati zajednice u trpezi Gospodnjoj i u trpezi đavolskoj.

²² Ili da prkosimo Gospodu? Eda li smo mi jaèi od njega?

²³ Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali sve ne ide na dobro.

²⁴ Niko da ne gleda što je njegovo, nego svaki da gleda što je drugoga.

²⁵ Sve što se prodaje na mesarnici, jedite, i ništa ne ispitujte savjesti radi;

²⁶ Jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj.

²⁷ Ako li vas ko od nevjernika pozove, i hoæete iæi, jedite sve što se pred vas donese, i ne pomišljajte ništa savjesti radi.

²⁸ Ako li vam pak ko reèe: ovo je idolska žrtva, ne jedite radi onoga koji vam kaæe, i radi savjesti; jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj.

²⁹ Ali ne govorim za savjest tvoju, nego drugoga; jer zašto da moju slobodu sudi savjest drugoga?

³⁰ Ako ja s blagodaæu uæivam, zašto da se huli na mene za ono za što ja zahvaljujem?

³¹ Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li što drugo èinite, sve na slavu Boæiju èinite.

³² Ne budite na sablazan ni Jevrejima, ni Grcima, ni crkvi Boæijoj,

³³ Kao što i ja u svaèemu svima ugaðam, ne

tražeæi svoje koristi nego mnogijeh, da se spasu.

11

¹ Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista.

² Hvalim vas pak, braæo, što sve moje pamтите i držite zapovijesti kao što vam predadoh.

³ Ali hoæu da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu.

⁴ Svaki muž koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju.

⁵ I svaka žena koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je sve jedno kao da je obrijana.

⁶ Ako se dakle ne pokriva žena, neka se striže; ako li je ružno ženi striæi se ili brijati se, neka se pokriva.

⁷ Ali muž da ne pokriva glave, jer je oblièje i slava Božija; a žena je slava muževlja.

⁸ Jer nije muž od žene nego žena od muža.

⁹ Jer muž nije sazdan žene radi nego žena muža radi.

¹⁰ Zato žena treba da ima vlast na glavi, anđela radi.

¹¹ Ali niti je muž bez žene ni žena bez muža u Gospodu.

¹² Jer kako je žena od muža, tako je i muž iz žene; a sve je od Boga.

¹³ Sami među sobom sudite je li lijepo da se žena gologlava moli Bogu?

¹⁴ Ili ne uèi li vas i sama priroda da je mužu sramota ako gaji dugaèku kosu;

15 A ženi je slava ako gaji dugaèku kosu? Jer joj je kosa dana mjesto pokrivala.

16 Ako li je ko svadljiv, mi takovoga obièaja nemamo, niti crkve Božije.

17 Ali ovo zapovijedajuæi ne hvalim da se ne na bolje nego na gore sabirate.

18 Prvo dakle kad se sabirate u crkvu, èujem da imaju raspre meðu vama; i nešto vjerujem od ovoga.

19 Jer treba i jeresi da budu meðu vama, da se pokažu poštenu koji su meðu vama.

20 A kad se skupite na jedno mjesto, ne jede se veèera Gospodnja.

21 Jer svaki svoju veèeru uzme najprije i jede, i tako jedan gladuje a drugi se opija.

22 Eda li dakle nemate kuæa da jedete i pijete? Ili ne marite za crkvu Božiju, i sramotite one koji nemaju? Šta æu vam reæi? Hoæu li vas pohvaliti za to? Neæu.

23 Jer ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus onu noæ u koju bivaše predan uze hljeb,

24 I zahvalivši prelomi i reèe: uzmite, jedite, ovo je tijelo moje, koje se za vas lomi; ovo èinite meni za spomen.

25 Tako i èašu, po veèeri, govoreæi: ova je èaša novi zavjet u mojoj krvi; ovo èinite, kad god pijete, meni za spomen.

26 Jer kad god jedete ovaj hljeb i èašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle ne doðe.

27 Tako koji nedostojno jede ovaj hljeb ili pije

èašu Gospodnju, kriv je tijelu i krvi Gospodnjoj.

²⁸ Ali èovjek da ispituje sebe, pa onda od hljeba da jede i od èaše da pije;

²⁹ Jer koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujuæi tijela Gospodnjega.

³⁰ Zato su meðu vama mnogi slabi i bolesni, i dovoljno ih spavaju.

³¹ Jer kad bismo sebe rasuðivali, ne bismo osuðeni bili.

³² Ali kad smo suðeni, nakazuje nas Gospod, da se ne osudimo sa svijetom.

³³ Zato, braæo moja, kad se sastajete da jedete, išèekujte jedan drugoga.

³⁴ Ako li je ko gladan, neka jede kod kuæe, da se na grijeh ne sastajete. A za ostalo urediæu kad doðem.

12

¹ A za duhovne darove neæu vam, braæo, zatajiti.

² Znaete da kad bijaste neznabošci idoste k idolima bezglasnima, kako vas voðahu.

³ Zato vam dajem na znanje da niko ko duhom Božijim govori neæe reæi: anatemate Isusa; i niko ne može Isusa Gospodom nazvati osim Duhom svetijem.

⁴ Darovi su razlièni, ali je Duh jedan.

⁵ I razlièene su službe, ali je jedan Gospod.

⁶ I razlièene su sile, ali je jedan Bog koji èini sve u svemu.

⁷ A u svakome se pojavljuje Duh na korist;

⁸ Jer jednome se daje Duhom rijeè premudrosti; a drugome rijeè razuma po istome Duhu;

⁹ A drugome vjera, tijekom istijem Duhom; a drugome dar iscjeljivanja, po tome istom Duhu;

¹⁰ A drugome da èini èudesu, a drugome proroštvo, a drugome da razlikuje duhove, a drugome razlièni jezici, a drugome da kazuje jezike.

¹¹ A ovo sve èini jedan i taj isti Duh razdjeljuje po svojoj vlasti svakome kako hoæe.

¹² Jer kao što je tijelo jedno i ude ima mnoge, a svi udi jednoga tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo: tako i Hristos.

¹³ Jer jednijem Duhom mi se svi krstismo u jedno tijelo, bili Jevreji, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; i svi se jednijem Duhom napojismo.

¹⁴ Jer tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

¹⁵ Ako reèe noga: ja nijesam ruka, nijesam od tijela; eda li zato nije od tijela?

¹⁶ I ako reèe uho: ja nijesam oko, nijesam od tijela; eda li zato nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje je èuvenje?

¹⁷ A kad bi sve bilo èuvenje, gdje je mirisanje?

¹⁸ Ali Bog postavi sve ude u tijelu kako je koga htio.

¹⁹ A kad bi svi bili jedan ud, gdje je tijelo?

²⁰ Sad su pak mnogi udi a jedno tijelo.

²¹ Ali oko ne može reæi ruci: ne trebaš mi; ili opet glava nogama: ne trebate mi.

²² Nego još koji se udi tijela èine da su najslabiji najpotrebniji su.

²³ I koji nam se èine da su najsravniji na tijelu, na one udaramo najveæu èast;

²⁴ I nepoštenu našu udi najveæe poštenje imaju; a poštenu udi ne trebaju. Ali Bog složi

tijelo i najhuðemu udu dade najveæu èast,

²⁵ Da ne bude raspre u tijelu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga.

²⁶ I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udi; a ako li se jedan ud slavi, s njim se raduju svi udi.

²⁷ A vi ste tijelo Hristovo, i udi meðu sobom.

²⁸ I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treæe uèitelje, a potom èudotvorce, onda darove iscjeljivanja, poma-ganja, upravljanja, razliène jezike.

²⁹ Eda li su svi apostoli? Eda li su svi proroci? Eda li su svi uèitelji? Eda li su svi èudotvorci?

³⁰ Eda li svi imaju darove iscjeljivanja? Eda li svi govore jezike? Eda li svi kazuju?

³¹ Starajte se pak za veæe darove; pa æu vam još bolji put pokazati.

13

¹ Ako jezike èovjeèije i anðelske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveèi.

² I ako imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu vjeru da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam.

³ I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.

⁴ Ljubav dugo trpi, milokrvna je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne velièa, ne nadima se,

⁵ Ne èini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu,

⁶ Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini,

⁷ Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.

⁸ Ljubav nikad ne prestaje, a proroštvo ako æe i prestati, jezici ako æe umuknuti, razuma ako æe nestati.

⁹ Jer nešto znamo i nešto prorokujemo;

¹⁰ A kad dođe savršeno, onda æe prestati što je nešto.

¹¹ Kad ja bijah malo dijete kao dijete govorah, kao dijete mišljah, kao dijete razmišljavah; a kad postadoh èovjek, odbacih djetinjstvo.

¹² Tako sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda æemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda æu poznati kao što sam poznat.

¹³ A sad ostaje vjera, nad, ljubav, ovo troje; ali je ljubav najveæa meðu njima.

14

¹ Držite se ljubavi, a starajte se za duhovne dare, a osobito da prorokujete.

² Jer koji govori jezike, ne govori ljudima nego Bogu: jer niko ne sluša, a on duhom govori tajne.

³ A koji prorokuje govori ljudima za popravljavanje i utjehu i utvrđenje.

⁴ Jer koji govori jezike sebe popravlja, a koji prorokuje crkvu popravlja.

⁵ Ali ja bih htio da vi svi govorite jezike, a još više da prorokujete: jer je veæi onaj koji prorokuje negoli koji govori jezike, veæ ako ko kazuje, da se crkva popravlja.

⁶ A sad, braæo, ako doðem k vama jezike govoreæi, kaku æu korist uèiniti ako vam ne govorim ili u otkrivenju, ili u razumu, ili u proroštvu, ili u nauci?

⁷ Kao neke stvari bezdušne koje daju glas, bila svirala ili gusle, ako razlièna glasa ne daju, kako æe se razumjeti šta se svira ili gudi?

⁸ Jer ako truba da nerazgovijetan glas, ko æe se pripraviti na boj?

⁹ Tako i vi ako nerazumljivu rijeè reèete jezikom, kako æe se razumjeti šta govorite? Jer æete govoriti u vjetar.

¹⁰ Ima na svijetu Bog zna koliko razliènijeh glasova, ali nijedan nije bez znaèenja.

¹¹ Ako dakle ne znam sile glasa, biæu nijemac onome kome govorim, i onaj koji govori biæe meni nijemac.

¹² Tako i vi, buduæi da se starate za duhovne darove, gledajte da budete onima bogati koji su na popravljjanje crkve.

¹³ Zato koji govori jezikom neka se moli Bogu da kazuje.

¹⁴ Jer ako se jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda.

¹⁵ Šta æe se dakle èiniti? Moliæu se Bogu duhom, a moliæu se i umom; hvaliæu Boga duhom, a hvaliæu i umom.

¹⁶ Jer kad blagosloviš duhom kako æe onaj koji stoji mjesto prostaka reæi amin po tvome blagoslovu, kad ne zna šta govoriš?

¹⁷ Ti dobro zahvaljuješ, ali se drugi ne popravlja.

¹⁸ Hvala Bogu mojemu što govorim jezike veæma od sviju vas.

¹⁹ Ali u crkvi volim pet rijeèi umom svojijem reæi, da se i drugi pomognu, negoli hiljadu rijeèi

jezikom.

²⁰ Braæo! ne budite djeca umom, nego pakošæu djetinjite, a umom budite savršeni.

²¹ U zakonu piše: drugijem jezicima i drugijem usnama govoriæu narodu ovome, i ni tako me neæe poslušati, govori Gospod.

²² Zato su jezici za znak ne onima koji vjeruju, nego koji ne vjeruju; a proroštvo ne onima koji ne vjeruju, nego koji vjeruju.

²³ Ako se dakle skupi crkva sva na jedno mjesto, i svi uzgovorite jezicima, a doðu i prostaci, ili nevjernici, neæe li reæi da ste poludjeli?

²⁴ A ako svi prorokuju, i dođe kakav nevjernik ili prostak, bude pokaran od sviju i suđen od sviju.

²⁵ I tako tajne srca njegova bivaju javljene, i tako padnuvši nièice pokloniæe se Bogu, i kazaæe da je zaista Bog s vama.

²⁶ Šta æe se dakle èiniti, braæo? Kad se sabirate svaki od vas ima psalam, ima nauku, ima jezik, ima otkrivenje, ima kazivanje; a sve da biva na popravljanje.

²⁷ Ako govori ko jezikom, ili po dvojica, ili najviše po trojica, i to poredom; a jedan da kazuje.

²⁸ Ako li ne bude nikoga da kazuje, neka æuti u crkvi, a sebi neka govori i Bogu.

²⁹ A proroci dva ili tri neka govore, i drugi neka rasuðuju.

³⁰ Ako li se otkrije što drugome koji sjedi, neka èeka dok prvi uæuti.

³¹ Jer možete prorokovati svi, jedan po jedan, da se svi uèe, i svi da se tješe.

³² I duhovi proroèki pokoravaju se prorocima;

³³ Jer Bog nije Bog bune, nego mira, kao po svima crkvama svetijeh.

³⁴ Žene vaše da æute u crkvama; jer se njima ne dopusti da govore, nego da slušaju, kao što i zakon govori.

³⁵ Ako li hoæe èemu da se nauèe, koð kuæe muæeve svoje neka pitaju; jer je ružno ženi da govori u crkvi.

³⁶ Eda li od vas rijeè Božija iziðe? ili samijem vama doðe?

³⁷ Ako ko misli da je prorok ili duhovan, neka razumije što vam pišem, jer su Gospodnje zapovijesti.

³⁸ Ako li ko ne razumije, neka ne razumije.

³⁹ Zato, braæo moja, starajte se da prorokujete, i ne zabranjujte govoriti jezicima.

⁴⁰ A sve neka biva pošteno i uredno.

15

¹ Ali vam napominjem, braæo, jevanðelje, koje vam objavih, koje i primiste, u kome i stojite,

² Kojijem se i spasavate, ako držite kako vam objavih; veæ ako da uzalud vjerovaste.

³ Jer vam najprije predadoh što i primih da Hristos umrije za grijehne naše, po pismu,

⁴ I da bi ukopan, i da usta treæi dan, po pismu,

⁵ I da se javi Kifi, potom jedanaestorici apostola;

⁶ A potom ga vidješe jednom više od pet stotina braæe, od kojijeh mnogi žive i sad, a neki i pomriješe;

⁷ A potom se javi Jakovu, pa onda svima apostolima;

⁸ A poslije sviju javi se i meni, kao kakvom nedonošetu.

⁹ Jer sam ja najmlaði meðu apostolima, koji nijesam dostojan nazvati se apostol, jer gonih crkvu Božiju.

¹⁰ Ali po blagodat Božijoj jesam što jesam, i blagodat njegova što je u meni ne osta prazna, nego se potrudih više od sviju njih, ali ne ja nego blagodat Božija koja je sa mnom.

¹¹ Bio dakle ja ili oni, tako propovijedamo, i tako vjerovaste.

¹² A ako se Hristos propovijeda da ustade iz mrtvijeh, kako govore neki meðu vama da nema vaskrsenija mrtvijeh?

¹³ I ako nema vaskrsenija mrtvijeh, to ni Hristos ne usta.

¹⁴ A ako Hristos ne usta, uzalud dakle propovijedanje naše, a uzalud i vjera vaša.

¹⁵ A nalazimo se i lažni svjedoci Božiji što svjedoèimo na Boga da vaskrse Hrista, kojega ne vaskrse kad mrtvi ne ustaju.

¹⁶ Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne usta.

¹⁷ A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojijem.

¹⁸ Dakle i oni koji pomriješe u Hristu, izgiboše.

¹⁹ I ako se samo u ovom životu uzdamo u Hrista, najnesreæniji smo od sviju ljudi.

20 Ali Hristos usta iz mrtvijeh, i bi novina onima koji umriješe.

21 Jer buduæi da kroz èovjeka bi smrt, kroz èovjeka i vaskrsenije mrtvijeh.

22 Jer kako po Adamu svi umiru, tako æe i po Hristu svi oživjeti.

23 Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji vjerovaše Hristu o njegovu dolasku;

24 Onda kraj, kad preda carstvo Bogu i ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu.

25 Jer njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod noge svoje.

26 A pošljednji æe se neprijatelj ukinuti smrt.

27 Jer sve pokori pod noge njegove. Ali kad veli da je sve njemu pokoreno, pokazuje se da je osim onoga koji mu pokori sve.

28 A kad mu sve pokori, onda æe se i sam sin pokoriti onome koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.

29 Šta dakle èine oni koji se krste mrtvijeh radi? Kad mrtvi jamaèno ne ustaju, što se i kršæavaju mrtvijeh radi?

30 I mi zašto podnosimo muke i nevolje svaki èas?

31 Svaki dan umirem, tako mi, braæo, vaše slave, koju imam u Hristu Isusu Gospodu našem.

32 Jer ako sam se po èovjeku borio sa zvjerovima u Efesu, kaka mi je korist ako mrtvi ne ustaju? Da jedemo i pijemo, jer æemo sutra umrijeti.

33 Ne varajte se: zli razgovori kvare dobre

obièaje.

³⁴ Otriježite se jedanput kao što treba, i ne griješite; jer neki ne znadu za Boga, na sramotu vama kažem.

³⁵ Ali æe reæi ko: kako æe ustati mrtvi? i u kakom æe tijelu doæi?

³⁶ Bezumnièe! ti što siješ neæe oživjeti ako ne umre.

³⁷ I što siješ ne siješ tijelo koje æe biti, nego golo zrno, bilo pšenièno ili drugo kako.

³⁸ A Bog mu daje tijelo kako hoæe, i svakom sjemenu svoje tijelo.

³⁹ Nije svako tijelo jedno tijelo, nego je drugo tijelo èovjeèije, a drugo skotsko, a drugo riblje, a drugo ptièije.

⁴⁰ I imaju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska: ali je druga slava nebeskima, a druga zemaljskima.

⁴¹ Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.

⁴² Tako i vaskrsenije mrtvijeh: sije se za raspadljivost, a ustaje za neraspadljivost;

⁴³ Sije se u sramoti, a ustaje u slavi; sije se u slabosti, a ustaje u sili;

⁴⁴ Sije se tijelo tjelesno, a ustaje tijelo duhovno. Ima tijelo tjelesno, i ima tijelo duhovno.

⁴⁵ Tako je i pisano: prvi èovjek Adam postade u tjelesnom životu, a posljednji Adam u duhu koji oživljuje.

⁴⁶ Ali duhovno tijelo nije prvo, nego tjelesno, pa onda duhovno.

⁴⁷ Prvi je èovjek od zemlje, zemljan; drugi je

èovjek Gospod s neba.

⁴⁸ Kakav je zemljani taki su i zemljani; i kakav je nebeski taki su i nebeski.

⁴⁹ I kako nosimo oblièje zemljanoga tako æemo nositi i oblièje nebeskoga.

⁵⁰ A ovo govorim, braæo, da tijelo i krv ne mogu naslijediti carstva Božijega, niti raspadljivost neraspadljivosti našljeðuje.

⁵¹ Evo vam kazujem tajnu: jer svi neæemo pomrijeti, a svi æemo se pretvoriti,

⁵² Ujedanput, u trenuæu oka u pošljednjoj trubi; jer æe zatrubiti i mrtvi æe ustati neraspadljivi, i mi æemo se pretvoriti.

⁵³ Jer ovo raspadljivo treba da se obuèe u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuèe u besmrtnost.

⁵⁴ A kad se ovo raspadljivo obuèe u neraspadljivost i ovo se smrtno obuèe u besmrtnost, onda æe se zbiti ona rijeè što je napisana: pobjeda proždrije smrt.

⁵⁵ Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?

⁵⁶ A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon.

⁵⁷ A Bogu hvala koji nam daje pobjedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista.

⁵⁸ Zato, braæo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napredujte jednako u djelu Gospodnjemu znajuæi da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.

16

¹ A za milostinju svetima, kao što uredih po crkvama Galatijskijem onako i vi èinite.

² Svaki prvi dan nedjelje neka svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja koliko može, da ne bivaju zbiranja kad dođem.

³ A kad dođem, koje nađete za vrijedne one æu s poslanicama poslati u Jerusalem neka odnesu vašu pomoæ.

⁴ A ako bude vrijedno da i ja idem, poæi æe sa mnom.

⁵ A k vama æu doæi kad prođem Maæedoniju, jer æu proæi kroz Maæedoniju.

⁶ A u vas može biti da æu se zabaviti, ili i zimovati, da me vi pratite kud pođem.

⁷ Sad vas u prolazønjju neæu vidjeti, a nadam se neko vrijeme ostati kod vas, ako Gospod dopusti.

⁸ A u Efesu æu ostati do Trojièina dne;

⁹ Jer mi se otvoriše velika i bogata vrata, i protivnika ima mnogo.

¹⁰ A ako dođe Timotije, gledajte da bude kod vas bez straha; jer on radi djelo Gospodnje kao i ja.

¹¹ Da ga niko dakle ne prezre, nego ga ispratite s mirom da dođe k meni; jer ga èekam s braæom.

¹² A za brata Apola, mnogo ga molih da dođe k vama s braæom: i nikako ne bješe mu volja da sad dođe; ali æe doæi kad imadbude kad.

¹³ Pazite, stojte u vjeri, muški se držite, utvrđujte se.

¹⁴ Sve da vam biva u ljubavi.

¹⁵ Molim vas pak, braæo, znate dom Stefanin da je novina od Ahaje, i na služenje svetima odredi se;

¹⁶ Da ste i vi pokorni takovima, i svakome koji pomaže i trudi se.

¹⁷ Ali se obradovah dolasku Stefaninu i Fortunatovu i Ahajikovu, jer mi oni naknadiše što sam bio bez vas;

¹⁸ Jer umiriše duh moj i vaš. Pripoznajte dakle takove.

¹⁹ Pozdravljaju vas crkve Azijske. Pozdravljaju vas u Gospodu mnogo Akila i Priskila s domašnjom svojom crkvom.

²⁰ Pozdravljaju vas braæa sva. Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetijem.

²¹ Pozdravljam vas ja Pavle svojom rukom.

²² Ako ko ne ljubi Gospoda Isusa Hrista da bude proklet, maran ata.

²³ Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama;

²⁴ I ljubav moja sa svima vama u Hristu Isusu. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27